

عشق ورزیدن، ازدواج و مادر شدن زیباترین احساساتی است که یک زن در طول عمر خود تجربه می کند و از حقوق اولیه و مسلم اوست؛ حقوقی که گروهک منافقین از زنان عضو خود می گرفت! در طول تاریخ هر گاه شعار حمایت از حقوق زنان و برابری جنسیتی به میان آمده است، در لوای همین شعارهای رنگارنگ بالاترین ظلم‌ها به زنان را شاهد بوده‌یم و تلاش شده است با گرفتن زنانگی زنان، آنان را ابزاری برای پیشبرد اهداف و مطامع خود قرار دهند. حالا چه جنبش فمینیسیسم باشد و چه نحله منافقینی که خودشان نام «مجاهدین خلق» را برای خود برگزیدند؛ گروهکی که در ابتدای تشکیل هیچ زنی را در ساختار تشکیلاتی خود نمی پذیرفت اما بعدها برای پیشبرد کارهای تشکیلاتی‌شان و راهاندازی خانه‌های تیمی، زنان را هم وارد گروهک خود کردند. این جذب و ساماندهی هر چند با شعارهای برابری و حمایت از حقوق زنان بود اما گروهک منافقین پس از جذب زنان در ساختار خود، بیش از هر نظام برده‌داری زنان را مورد استثمار قرار داد تا جایی که در این تشکیلات علاوه بر گرفتن حق ازدواج از زنان و طلاق‌های اجباری و گرفتن فرزندان‌شان، با خارج کردن رحم زنان و عقیم‌سازی آنان، حداقل حقوق انسانی را از زنان گرفتار در این تشکیلات سلب می کردند.

■ ■ ■

هر چند تمامی افرادی که اغوا شدند و به گروهک منافقین پیوستند با سرنوشتی تلخ و تأمل برانگیز مواجه شدند اما این گروهک که بیشتر به یک فرقه انحرافی شباهت دارد تا یک ساختار تشکیلاتی و سیاسی، بیشترین آسیب را به زنان زد و این رفتارهای ظالمانه و اغواگری‌ها همچنان ادامه دارد. شعارهای اغواکننده و فعالیت‌های به ظاهر ایدئولوژیک خط مشی آغازین سازمان مجاهدین خلق بود و تحت پوشش همین شعارها در دوران مبارزات ستم‌شاهی، این گروهک هم به عنوان یکی از گروه‌های مبارزه با رژیم پهلوی توانست برخی از جوانان را به خود جذب کند. در ادامه اما رفته‌رفته انحرافات این فرقه خوندمایی کرد و این گروه در مقابل انقلاب و نظام جمهوری اسلامی قرار گرفت و بدترین جایگاه‌ها را در طول تاریخ کشورنام علیه مردم ایران رقم زدند.

■ از تشکیل تا تقابل با نظام

سازمان مجاهدین خلق که در سال ۱۳۴۴ با هدف براندازی حکومت پهلوی تشکیل شد، بعد از پیروزی انقلاب اسلامی عملاً مقابل انقلاب ایستاد. در سال ۱۳۶۰ به دنبال سه سال درگیری، بالاخره مشی مسلحانه را بر ضد نظام جمهوری اسلامی و به منظور سرنگونی سریع آن برگزید. در پی ترورهای گسترده این فرقه، سران سازمان به فرانسه و سپس در زمان جنگ، به عراق پناهنده شدند و در راستای سیاست‌های دولت متخاصم عراق و بر ضد نظام مردم ایران قرار گرفتند. به دنبال شکست‌های پی‌درپی در استراتژی‌های اعلام‌شده، بحث‌های جدیدی به نام انقلاب ایدئولوژیک به راه افتاد که سرآغاز آن ازدواج مسعود رجوی و مریم قجر عضدانلو همسر مهدی ابریشمیچی بود. از سال ۱۳۶۴ به بعد این سازمان سیاسی نظامی عملاً به یک فرقه تروریستی تبدیل شد و تاکنون حدود ۱۶ هزار نفر در ایران قربانی اهداف تروریستی آنان شده‌اند؛ فرقه‌ای که اکثر فرماندهان آن زن هستند. سازمان منافقین در سال ۱۳۶۸ به طور مرمانه و گسترده، اعضای خود را مجبور به طلاق‌های ایدئولوژیک کرد، به این معنا که همه اعضا باید برای همیشه حق ازدواج را از خود سلب کنند و در صورت داشتن همسر، با نهایت تنفر از هم جدا شوند، اما ماجرای ازدواج‌ها و طلاق‌های اجباری

گزارش ۲ کبری فرشیچی

روح افزا: خواسته‌های نهادهای بین المللی همچون فیفا حد یقف ندارد

ماجرای ورود زنان به ورزشگاه‌ها و تماشای فوتبال مردان یکی از مناقشه‌برانگیزترین موضوعاتی است که در حوزه بانوان طی سال‌های اخیر مطرح شده است. در طول هشت سال دولت‌های بازدم و دوازدهم این مسئله از سوی معاونت‌های زنان و خانواده رئیس جمهور به عنوان یکی از مسائل اصلی بانوان بازنمای می‌شد اما وقتی سراسر افاطبه جامعه بانوان رفتیم، متوجه شدیم ماجرای حضور زنان در ورزشگاه‌ها برای تشویق مسابقات مردان آنقدرها هم برای زنان در اولویت قرار ندارد.

■ ■ ■

ماجرای حضور زنان در ورزشگاه‌ها بالاخره در دولت سیزدهم محقق شد؛ ماجری که حاشیه هم کم ندارد و همین حاشیه‌ها نگرانی‌هایی را در میان برخی کارشناسان و صاحب نظران حوزه زنان در پی داشته است. حرف این گروه آن است که اگر حضور زنان در ورزشگاه‌ها و واسطه فشار فیفا بوده است، باید بدانیم خواسته‌های اینگونه نهادهای پائنی ندارد و ممکن است در مراحل بعدی دست روی نقاط مهم‌تر و ارزش‌های جامعه ایرانی اسلامی بگذارد و این کوتاه آمدن در برابر خواسته‌های فیفا را برای مراحل بعدی خواسته‌های آنان باز می‌گذارد و اگر این ماجرا ربطی به خواسته فیفا ندارد چرا

واکاوی بخشی از جنایت‌های گروهک منافقین علیه زنان

مرگ زنانگی زنان زیر یوغ منافقین

بود که پای زنان هم به این گروه باز شد.

در اواخر دهه ۴۰ و اوایل دهه ۵۰، جذب زنان در سازمان شدت گرفت و زنان کم‌کم از حالت پوششی خارج شدند و به مسائل چریک شهری و اسلحه در دست گرفتن هم ورود کردند. این مرحله‌ای بود که زنان کاملاً در تفکر سازمان مجاهدین خلق ذوب شدند و مورد سوءاستفاده قرار گرفتند. در مقطع بعد از انقلاب اسلامی، جریان زنان در سازمان مجاهدین خلق خیلی عجیب و غریب می‌شود. زنان مسئولیت‌های سنگین‌تری می‌پذیرند و جریان‌های دانش آموزی، دانشجویی، کارگری یا حتی کادرهای مختلف پزشکی برای جذب افرادی از این اقشار به راه افتاد و در اواخر دهه ۵۰ سازمان مجاهدین خلق اعلام می‌کند که ما یک «هیلیشیا» یا شاخه نظامی از جوانان دختر و پسر تشکیل داده‌ایم. بخشی از نشریه رسمی آنها یعنی «نشریه مجاهد» همیشه به موضوع زنان اختصاص داشت. مسائل زنان، حقوق زن در جامعه، مسائلی مثل نسل‌سازی، این گروه داشته است و دستور عقیم‌سازی برخی از آنان را نیز صادر کرده بود. وی در این گزارش یادآور می‌شود که خود شاهد دیدن فیلم‌هایی از اعتراضات این زنان بوده است.»

■ ورود زنان به سازمان منافقین

سازمان مجاهدین خلق تا سال ۱۳۴۸ یعنی تا چهار سال بعد از اینکه توسط افرادی از نهضت آزادی ایجاد شد، اصلاً هیچ نیروی خانمی در آن عضو نبود و ساختاری کاملاً مردانه داشت. در سال‌های اولیه تأسیس گروه، همه اعضا اعتقاد داشتند زن اصلاً نمی‌تواند در جریان مبارزات باشد تا اینکه «ساواک» طرحی برای مقابله با اقدامات مجاهدین خلق تهیه کرد. در این طرح به همه بنگاه‌های معاملات املاک کشور دستور داده شد هر خانمی به مرد مجرد اچاره می‌دهد، اطلاعات آن را در اختیار ساواک قرار دهند. با این شرایط نیروهای مجاهدین خلق دیگر نمی‌توانستند خانه تیمی اچاره کنند. اینجا

■ حاشیه‌های دنباله‌دار

شاید کمتر موضوعی در حوزه زنان به اندازه ورود آنها به ورزشگاه‌ها برای تماشای بازی فوتبال چالش برانگیز بوده باشد، حتی حالا که این ماجرا محقق شده است باز هم حرف و حدیث‌ها و انتقادات پیرامون آن ادامه دارد. آنطور که فرشته روح‌افزا، پژوهشگر حوزه زنان در رابطه با اتفاقات پیرامون حضور زنان در ورزشگاه‌ها صحبت می‌کند، انگار فضا آنچنان هم سالم نبوده است!

■ نگرانی از جو حاکم بر ورزشگاه‌ها

روح‌افزا با اشاره به برخی حاشیه‌های حضور زنان در ورزشگاه‌ها به «جوان» می‌گوید: «پیش از این اعلام می‌شد به واسطه فشار فیفا و تقاضنامه‌ای که با این سازمان نوشته شده است، باید زنان در بازی‌های بین‌المللی حاضر می‌یافتند، اما باید این را بدانیم که این مسائل و فشارهای سازمان‌های بین‌المللی همچون فیفا حد یقف ندارد.»

وی با طرح این پرسش که شما بگویید فیفا کجا راضی می‌شود؟! می‌افزاید: «در حال حاضر ما شاهد آن هستیم فیفا داوری زنان را برای مسابقات مردان مطرح می‌کند و معلوم نیست این ماجرا قرار است تا کجا ادامه یابد؟ یا کمیته ملی المپیک می‌خواهد ایران را به واسطه اینکه خانم‌ها در مسابقات شنا حضور پیدا نمی‌کنند، محروم کند! بنابراین باید تمام

زنان

سرویس اجتماعی ۸۸۴۹۸۴۴۰

خود جدا می‌شد و به مردی تعلق می‌گرفت که هم سطح رده و مسئولیت وی باشد.

در ازدواج‌های درون تشکیلاتی زن یا دختر هیچ گونه حق انتخابی در رابطه با همسر، یعنی کسی که به عنوان شریک سالیان زندگی خود انتخاب می‌کرد، نداشت و باید زن با مردی که سازمان انتخاب کرده بود، ازدواج می‌کرد و در این باره حق هیچ‌گونه انتخابی نداشت. در واقع زنان وسیله باج‌دهی به مردان شده بودند. بسیار اتفاق می‌افتاد که دختران جوان را به مردان مسن می‌دادند. درست مانند اهدای خواهر ۱۶ ساله موسی خیابانی به مهدی ابریشمیچی ۴۰ ساله برای قدرانی از خدمات ابریشمیچی که به نفع رجوی از همسر خود گذشته بود!

این فرقه در درون تشکیلات خود در ۲۶مهر ماه سال ۱۳۶۸ طلاق‌های ایدئولوژیک را به صورت اجباری مقرر کرد و همه اعضا متعهد شدند برای همیشه حق ازدواج را از خود سلب کنند و نقض این تعهد هزینه سنگینی در پی داشت. در واقع انقلاب ایدئولوژیک رجوی و مریم عضدانلو از ازدواج آغاز شد، اما انقلاب ایدئولوژیک اعضای مجاهدین باید از طلاق ایدئولوژیک آغاز می‌شد!

■ نقض عضو با برداشتن رحم؛ قله آرمانی منافقین برای زنان

سازمان مجاهدین خلق تاکنون طی عملیات موسوم به قله آرمانی حداقل ۱۵۰ نفر از زنان عضو خود را عقیم کرده است. این عملیات به عاملیت نفیسه بادامچی یکی از پزشکان سازمان و به شکل خارج کردن رحم زنان سازمان اجرا می‌شد.

بنول سلطانی که بعد از ۲۰سال از این فرقه جدا شد و به خاطر این فرقه خود را مطلقه و دو فرزندش را در یک کوچ جمعی به اروپا روانه کرد و با این خدمت رؤیایی توانست به رده بالای شورای رهبری زنان برسد، درباره عقیم‌سازی اجباری زنان می‌گوید: «مسعود رجوی در یکی از جلسات شورای رهبری (جمع‌زنان) تصریح کرد که مهم‌ترین و اولین وظیفه نفیسه بادامچی (دکتر و عضو شورای رهبری) عقیم کردن زنان جوان (کمپ) اشرف است و نفیسه بادامچی جانیکار سال‌ها به این نغل ضدانسانی مشغول بود و به بهانه‌های مختلف زنان را مجبور می‌کرد به این عمل تن بدهند و بابت این خوش خدمتی از سر کرده فرقه امتیاز می‌گرفت.»

برداشتن رحم زنان به زور و تحت تعلیمات فرقه‌ای نوعی جمعی عضو است که قابل درمان و جبران نیست. عقیم کردن زنان در تناقض با قوانین حقوق بشری است که سلامت زنان را مورد تأکید قرار می‌دهد. این نسل کشی و ناقص کردن زنان در حالی صورت می‌گرفت که طبق بند «ه» ماده ۱۶ کنوانسیون حذف تمامی اشکال تبعیض علیه زنان، داشتن حقوق یکسان جهت تصمیم‌گیری آزادانه و مسئولانه در زمینه تعداد فرزندان و فاصله زمانی بارداری و دستیابی به اطلاعات، آموزش و وسایلی را که آنها را برای اجرای این حقوق قادر می‌سازد از حقوق زنان به رسمیت شناختن است.

همچنین بر اساس کنوانسیون جلوگیری از نسل‌کشی و مجازات مرتکبان «تحمیل استانداردهایی به قصد جلوگیری از زاده و ولد اعضای گروه» مصداق بارز نسل‌کشی است.

اینها تنها بخشی از واقعیت ماهیت گروهک تروریستی منافقین است و بخش‌های زیادی از حقیقت این سازمان همچنان نگفته باقی مانده؛ واقعیت‌های گروگی مخوف که تنها اغراض سیاسی موجب شده است سایر کشور‌های دنیا به این گروه اجازه حیات دهند.

۱۲ روی خط‌زنان

■ **عدم امکان حذف سابقه تأمین اجتماعی و نیز بازگرداندن حق بیمه دریافتی در طرح بیمه زنان خانه‌دار**

«بیمه زنان خانه‌دار» ذیل طرح بیمه فراگیر خانواده ایرانی، امکان دریافت مستمری بازنشستگی و از کارافتادگی را برای زنان غیر شاغل فراهم می‌آورد، اما آیا در صورت انصراف از این طرح، امکان دریافت مبالغ پرداختی به سازمان تأمین اجتماعی وجود دارد؟

مدیر کل امور بیمه‌شدگان سازمان تأمین اجتماعی درباره بازپرداخت مبالغ دریافتی توسط سازمان تأمین اجتماعی در طرح بیمه زنان خانه‌دار به ایرنا گفت: امکان حذف سابقه تأمین اجتماعی و نیز بازگرداندن حق بیمه دریافتی در این طرح وجود ندارد.

مهدی شکوری توضیح داد: در این طرح، سوابق بیمه‌ای نزد سازمان تأمین اجتماعی محفوظ است و در صورت رسیدن به شرایط بازنشستگی یا احراز سایر شرایط قانونی برای دریافت خدمات از این سازمان مورد استفاده قرار خواهد گرفت.

وی یادآور شد: در حقیقت سوابق بیمه زنان خانه‌دار همچون سایر سوابق بیمه‌شدگان سازمان تأمین اجتماعی است و به محض اشتغال به کار و پرداخت حق بیمه از سوی کارفرما، سوابق بیمه زنان خانه‌دار به سابقه جدید بیمه نیز اضافه می‌شود.

همچون سایر بیمه‌شدگان سازمان تأمین اجتماعی پیش از این نیز گفته بود: زنان خانه‌دار در صورت اشتغال در دریافت (برقراری) بیمه تأمین اجتماعی نمی‌توانند بیمه زنان خانه‌دار را نیز با هدف دریافت دستمزدی در دوران بازنشستگی ادامه دهند.

نداشتن پوشش بیمه و بازنشستگی یکی از شرایط استفاده از بیمه زنان خانه‌دار است و بانوان شاغل در کارگاه‌های مشمول قانون تأمین اجتماعی تحت پوشش بیمه اجباری بوده و باید حق بیمه آنها توسط کارفرمای مربوط (مطابق با قانون تأمین اجتماعی) به سازمان پرداخت شود.

حق بیمه زنان خانه‌دار در سه نرخ ۱۲ درصد (برخورداری از حمایت‌های بازنشستگی)، ۱۴ درصد (بازنشستگی و فوت، پرداخت مستمری به بازماندگان واجد شرایط) و ۱۸ درصد (بازنشستگی، فوت از کارافتادگی) ارائه شده و تمامی زنان ۱۸ تا ۵۰سال در سراسر کشور می‌توانند از حمایت‌های مقرر در قانون بیمه صاحبان حرف و مشاغل آزاد بهره‌مند شوند. در مورد زنان بیش از ۵۰سال نیز میزان سابقه بیمه‌پردازی قبلی به حداکثر سن مورد نظر اضافه می‌شود و زمانی که حداقل دارای ۱۰سال سابقه پرداخت حق بیمه قبلی باشند، از اعمال سقف سنی مقرر معاف می‌شوند.

■ پیشروی کشور به سمت زنانه شدن سالمندی

رئیس مرکز تحقیقات سالمندی دانشگاه علوم توابخشی و سلامت اجتماعی از وجود ۳۰۰میلیون و ۲۰۰هزار سالمند در کشور خبر داد و گفت که حدود ۳۰درصد سالمندان همسر خود را از دست داده‌اند. احمد دلبری تأکید کرد: با توجه به اینکه کشور به سمت زنانه شدن سالمندی پیش می‌رود، نگران فقر، مسائل معیشتی و آسیب‌پذیری زنان سالمند هستیم. آنها مشکلات و اختلالات روحی و روانی بیشتری دارند و حدود ۳۰درصد سالمندان کشور همسر خود را از دست داده‌اند و زنان سالمند به دلیل مسائل اجتماعی، فرهنگی و قومی اجازه فکر کردن به ازدواج مجدد را ندارند.

■ خزعلی: تخصیص اعتبار ویژه زنان در استان‌ها بی‌سابقه است

انسیه خزعلی سا ارائه گزارشی از عملکرد این معاونت گفت: در یک سال گذشته در حوزه زنان قوی عمل شده است، از جمله اقدامات این است که ستاد ملی زن و خانواده ماهانه تشکیل و دو مصوبه داشته است. وی ادامه داد: اعتبار خاصی که ویژه زنان در استان‌های مختلف تخصیص داده شده، در هیچ دوره‌ای سابقه نداشته است. خزعلی درباره برنامه‌های عفاف و حجاب توضیح داد که ۳۲دستگاه متولی آن هستند، معاونت زنان بخش ستادی را دارد و دیدگاه‌های مختلفی در بحث حجاب و عفاف بیان کرده‌ایم، نقدهای جدی را هم در دست اجرا داریم که امیدواریم در مصوبات بعدی مورد توجه قرار گیرد.

■ سختی بیشتر دیابت نوع یک در دخترها

یک بررسی جدید نشان می‌دهد دخترانی که دیابت نوع یک دارند، ممکن است در مورد کنترل قند خون و سایر جنبه‌های حیاتی سلامت‌شان بدتر از پسرها باشند.

بررسی ۹۰ مطالعه منتشرشده توسط محققان در هلند، الگوهای ثابتی را در تفاوت دختران و پسران مبتلا به دیابت نوع یک نشان داد. به طور کلی، دختران سطح قند خون بالاتری داشتند، بیشتر احتمال داشت اضافه وزن داشته باشند و به طور کلی کیفیت زندگی ضعیف‌تری را گزارش کردند. کارشناسان می‌گویند دلایل آن مشخص نیست، اما این یافته‌ها توجه را به این واقعیت جلب می‌کند که دختران مبتلا به دیابت نوع یک ممکن است با چالش‌های خاصی روبه‌رو شوند که نیاز به توجه بیشتری دارند.